

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ตัวชี้นำแบบตัวอักษรขีดเส้นใต้และตัวชี้นำแบบภาพการ์ตูนเคลื่อนไหว

ชื่อผู้เขียน : นายธีรภัทร เมนะเศวต
ชื่อปริญญา : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา : เทคโนโลยีการศึกษา
ปีการศึกษา : 2543

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รองศาสตราจารย์ โสภาคพรรณ นามวงศ์	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุภนิต อารีหัตตันน์	
3. อาจารย์คร. สุวิมล อังควานิช	

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้รูปแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาศาสตร์ เรื่อง นำเพื่อชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ตัวชี้นำแบบขีดเส้นใต้และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ตัวชี้นำแบบภาพการ์ตูนเคลื่อนไหว

กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ตัวชี้นำแบบภาพการ์ตูนเคลื่อนไหว ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ตัวชี้นำแบบตัวอักษรขีดเส้นใต้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้แก่ 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ตัวชี้นำหั้งสองแบบ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.74 ดำเนินการทดลองโดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วจึงให้เรียนเนื้อหาวิชา กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ตัวชี้นำแบบภาพการ์ตูนเคลื่อนไหว ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ตัวชี้นำแบบตัวอักษรจีดเส้นใต้ เมื่อเรียนจบบทเรียนให้นักเรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน แล้วจึงนำผลการทดสอบไปวิเคราะห์

ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ตัวชี้นำแบบตัวอักษรจีดเส้นใต้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ตัวชี้นำแบบภาพการ์ตูนเคลื่อนไหวมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05